

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Fasti Mariani Cum Divorvm Elogiis In Singvlos Anni Dies Distribvtis

**Brunner, Andreas
Pfeffer, Wilhelm**

Antverpiæ, 1637

B. Henricus Conf. 13. Martii.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44055

amori suo vacans, sub dio cibi suiq̄ue aliquando in trigesimum diem, sæpius in septimum oblita, ab inferno rivali in puteum præceps acta, ferventi perfusa, aliaq̄ue perpeffa, cū satis jam Sponfo se probaffet, ad nuptias est evocata. Illas splendidiffimè adornari vidit in cælo, quæ Asceterio Magiftra præerat, eoq̄ue abductam EUPHRASIAM à Sponfi MATRE corollâ nuptiali, & dote in singulas virtutes donari. Quis jam dubitet pulchram EUPHRASIAM fuiffe, quam tanto studio matrum longè pulcherrima multò pulcherrimo filio conciliabat? *Ex Surio.*

Vide quibus brachiis vicariæ charitatis redamandus & amplectendus fit, qui tanti estimavit, inò qui tantum te fecit: De latere enim suo te reformavit, quando propter te obdormivit in Cruce, & somnum mortis excepit. S. Bern. ferm. 2. de Mur. Aquæ in Vin.

B. HENRICUS CONF. 13. Martii.

NON ablufit indoles HENRICI à ftirpe fuâ. Regius puer mammæ & matris, & mundi lallare generofus recusavit, & ad magni Francifci ubera, vulnera, animum appulit. Interea parente mortuo Daniæ Rege, viduum regni fceptrum & corona caput HENRICI & manum ipfa ambiebat, ingerebant hæc regni proceres, fponfa invitabat, & denique mater impellebat. Per tot tamen obftacula evadit HENRICVS in folitudines, fuusq̄ue ipfe Rex fibi imperat. Sed honor, quò nemo alius fugitivos citiusprehendit, HENRICVM quoque in fuis latebris invenit, gemmeifq̄ue vinculis ligatum cum publicâ regni lætitiâ ad folium reducit. At mater, (quis credat?) illa mater, quæ nuper amore filium deperibat, in novercam ecce abit, & , five quòd impe-

14. Ma
imper
lium
HENR
defo
men,
mem
puran
regno
dit. fe
venit
De
primu
domi
subjec
equan

Q
mus
discip
Matu
lis, d
tor.
abitu
chor
atque
tus e
canta
fe pu
lis P
bori
MAR
altera

imperandi dulcedine capta, socium regni nec filium vellet, sive quòd filii vultum jam minimè HENRICVS præ se ferret (austeram vivendi ratio deformarat) in rogum hunc conjicit. Induit tamen, quam mater exuit, ignis pietatem, & incolorem reddidit, pulchrius inter flammam quam purpuram splendentem. Minus verò jam fidendum regno videns, in Italiam religionis causâ contendit. sed mors aliò ex itinere abduxit. In cælum ubi venit, hoc denique ei regnum placuit. *Ex Ferrar.*

Descendamus per viam humilitatis, ponaturq; nobis primus gradus ejus, id est primus profectus, Nolle dominari: secundus, Velle subjici: Tertius, in ipsa subjectione quaslibet contumelias & injurias illatas equanimiter Pati. S. Bern. in sent.

S. PETRUS ABBAS. 14. Martii.

QUàm Alites beati familiares PETRO, & PETRVS vicissim illis fuerit, ex iis quæ narrabimus, perspicies. Tyro in religiosâ Claræ Vallis disciplinâ cum esset, obdormiscentis inter preces Matutinas latus vellicavit Ales unus aliquis ex illis, de quibus diximus, gratissimus PETRO monitor. Aliàs cum avocante capitis dolore à sociis abutum è templo pararet, illa repente verba à Cæli choraulis cani audivit: *Laudans invocabo DEVM*, atque his voculis delinitus, facilè dolorum oblitus est, perrexitque etiam ipse cœptas preces decantare, etsi inter olores illos non malè anserem se putaret. Illud amœnissimum spectaculum oculis PETRI accidit, videre, cum messis tempore labori cum suis intentus esset, Virginum Reginam MARIAM geminâ altera Maria (è Solymis altera, altera ex Ægypto erat) per segetes ambulare, sociisque